

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 27. júla 2010 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Ing. Antona Jakubíka v trestnej veci proti obvinenému **T. D.**, pre trestný čin násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom do 01. januára 2006 (ďalej len „Tr. zák.“) a iné, o dovolaní obvineného T. D. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 27. januára 2010, sp. zn. 7To/61/2009, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného T. D. sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Uznesením Okresného súdu Nové Zámky, zo 17. júla 2008, sp. zn. 2T/29/2008 bolo trestné stíhanie obvineného T. D. podľa § 281 ods. 1 Tr. por. s použitím § 9 ods. 1 písm. g/ Tr. por. a s poukazom na § 496 ods. 1 Tr. por., pre skutky kvalifikované ako trestný čin násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a ods. 1, ods. 2 Tr. zák., trestný čin obmedzovania osobnej slobody podľa § 231 ods. 1 Tr. zák., trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., v súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1 Tr. zák. a trestný čin úverového podvodu podľa § 250a ods. 1 Tr. zák. zastavené.

Uznesením Krajského súdu v Nitre, z 03. septembra 2008, sp. zn. 7To/52/2008 bolo vyššie napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušené a vec bola vrátená súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie (úlohou okresného súdu bolo žiadať vydávaciu krajinu o dodatočný súhlas na trestné stíhanie pre ďalšie trestné činy).

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, zo 07. apríla 2009, sp. zn. 2T/29/2008, bol obvinený T. D. uznaný vinným

v bode 1./ z trestného činu násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a ods. 1, ods. 2 Tr. zák., trestného činu obmedzovania osobnej slobody podľa § 231 ods. 1 Tr. zák. a trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.,

v bode 2./ z trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 2, písm. a/ Tr. zák. a trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1 Tr. zák. a

v bode 3./ z trestného činu úverového podvodu podľa § 250a ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

1./ X. o 09.00 hod. v N., na Ulici C., vošiel pomocou pravého kľúča do bytu činžového domu, ktorého prenajímateľkou je Z. D., t.č. P., narodená X., trvale bytom R., N., kedy po predchádzajúcej slovnej hádke a výzve, aby opustil byt, vzal do ruky kuchynský nôž a opakovane sa jej vyhrážal zabitím, zhodil ju v kuchyni na podlahu, držiac v pravej ruke nôž a naznačujúc pichnutie, pričom prehlásil, že mu je všetko jedno, nakoľko má nástup do výkonu trestu, takto ju na zemi obmedzoval asi 10 minút opakujúc vyhrážku zabitím, na to jej zobral telefón a kľúče, aby nemohla byt opustiť a telefonovať polícii po jeho odchode z bytu, konaním ktorým vzbudil v nej dôvodnú obavu, že vyhrážky uskutoční,

2./ X. od 07.00 do 17.00 hod. v N., na Ulici C. pomocou pravého kľúča vošiel do bytu činžového domu, ktorého prenajímateľkou je Z. D., t.č. P., narodená X., trvale bytom R., N. a počas jej neprítomnosti sa zmocnil farebného televízneho prijímača značky OVP 2137A čiernej farby s diaľkovým ovládaním, ktoré odniesol do záložne D. na M., v N., za ktorý obdržal sumu 2.050,Sk, ďalej sa zmocnil hifi veže značky Thomson VTCD 790 s diaľkovým ovládaním, ktorú odniesol do záložne L. na Ulici B., v N., za ktorú obdržal sumu 2.500,- Sk, čím spôsobil Z. D., toho času P., nar. X., bytom R., N. škodu vo výške 8.090,- Sk,

3./ X. v N. prostredníctvom obchodného zástupcu mandatára poškodenej spoločnosti P., s.r.o. B. uzatvoril zmluvu o úvere číslo X., na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 12.000,-Sk, ktorú sumu sa zaviazal s príslušným poplatkom vo výške 6.760,- Sk, t.j. celkom sumu vo výške 18.760,- Sk splácať v 14-tich pravidelných dvojtýždňových

splátkach po 1.340,- Sk, počnúc 22. júlom 2004, pričom z dlžnej sumy ku dňu oznámenia splatil tri zmluvné splátky vo výške 4.020,- Sk, následne ďalšie splátky už nezaplatil, pričom pri uzatvorení zmluvy uviedol zamestnávateľa, hoci v čase uzatvorenia zmluvy bol nezamestnaný a svojím konaním spôsobil poškodenej spoločnosti P., s.r.o. B., P., X., IČO: X. škodu vo výške 12.000,- Sk.

Okresný súd podľa § 44 Tr. zák. v znení účinnom od 01. januára 2006 v prípade obvineného upustil od uloženia ďalšieho trestu vo vzťahu k rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, z 03. júna 1997, sp. zn. 4T/61/1996 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, z 10. decembra 1997, sp. zn. 1To/67/1997.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. v znení účinnom do 01. januára 2006 poškodenú Z. D., nar. X., bytom N., C. a poškodenú spoločnosť P. s.r.o. B., P., IČO: X. s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na občiansko-súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote okresný prokurátor v Nových Zámkoch odvolanie. Navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 27. januára 2010, sp. zn. 7To/61/2009, podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. vyššie uvedený rozsudok okresného súdu vo výroku o treste zrušil a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, že obvinenému T. D. uložil podľa § 238 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka. Podľa § 39a ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho na výkon trestu zaradil do II. nápravno-výchovnej skupiny.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie, ktoré bolo Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky doručené 24. júna 2010. V jeho odôvodnení uviedol ako dovolacie dôvody uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ a písm. i/ Tr. por., z ktorých prvý predpokladá, že bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu, druhý, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a tretí, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. Obvinený tvrdí, že na základe Európskeho zatýkacieho rozkazu Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 4T/61/1996 bol

vydaný z cudziny len na výkon trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, z 03. júna 1997, sp. zn. 4T/61/1996 a nie na účely ďalšieho trestného konania. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Nitre, z 03. septembra 2008, sp. zn. 7To/52/2008, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že Okresný súd Nové Zámky v konaní vedenom pod sp. zn. 2T/29/2008 má vyžiadať od Spolkovej republiky Nemecko dodatočný súhlas na trestné stíhanie pre ďalšie trestné činy, resp. má vykonať dopyt na dožiadaný štát v tom smere, či sa nevzdáva uplatnenia zásady špeciality. Ďalej uviedol, že Okresný súd Nové Zámky nezabezpečil potrebný dodatočný súhlas na trestné stíhanie v predmetnom trestnom konaní a Spolková republika Nemecko ako dožiadaný štát neudelila dodatočný súhlas na trestné stíhanie.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil v zmysle § 386 Tr. por., že bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu a trestné stíhanie bolo vykonané bez udelenia zákonom požadovaných súhlasov, zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Nitre a Okresného súdu Nové Zámky a prikázal súdu prvého stupňa vo veci znovu konať a rozhodnúť.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila Okresná prokuratúra Nové Zámky, ktorá navrhla dovolanie obvineného T. D. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. zamietnuť (správne má byť uvedené „odmietnuť“).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či podané dovolanie spĺňa všetky obsahové a formálne náležitosti, či je podané oprávnenou osobou a či je prípustné. Dovolaním bol napadnutý právoplatný rozsudok Krajského súdu v Nitre ako súdu odvolacieho, ktorým súd podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. rozsudok Okresného súdu Nové Zámky vo výroku o treste zrušil a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obvinenému T. D. uložil podľa § 238 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka so zaradením na výkon trestu do II. nápravno-výchovnej skupiny podľa § 39a ods. 2 písm. b/ Tr. zák.. Proti takémuto rozhodnutiu je dovolanie prípustné podľa § 368 ods. 1 Tr. por. Dovolanie bolo taktiež podané prostredníctvom obhajcu, čím bola splnená aj podmienka jeho podania oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por.

V dovolaní musí byť uvedené, z akých dôvodov je predmetné rozhodnutie napádané a aké chyby sú rozhodnutiu vytýkané. V predmetnom dovolaní sa pritom konštatuje, že sa jedná o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie podané obvineným T. D. nie je dôvodné, a preto ho podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Obvinený v rámci všetkých dovolacích dôvodov len všeobecne tvrdí, že bolo zásadným spôsobom porušené jeho právo na obhajobu a trestné stíhanie bolo vykonané bez udelenia zákonom požadovaných súhlasov s poukazom na Európsky zatýkací rozkaz, na základe ktorého bol vydaný z cudziny na výkon trestu odňatia slobody a na skutočnosť, že Spolková republika Nemecko ako dožiadaný štát neudelila dodatočný súhlas na jeho trestné stíhanie.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., bude spravidla naplnený pri nerešpektovaní ustanovení Trestného poriadku o povinnej obhajobe, pri vykonávaní procesných úkonov bez prítomnosti obhajcu a pod. Nie je možné sa preto stotožniť s názorom obvineného, že bolo porušené jeho právo na obhajobu, keďže počas celého súdneho konania sa obvinený mohol vyjadrovať ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kládli za vinu a plne užívať svojich procesných práv zaručených mu Trestným poriadkom. Dokonca sám vo svojom dovolaní uvádza, že „od začiatku trestného stíhania sa obhajoval tým, že na základe Európskeho zatýkacieho rozkazu Krajského súdu v Banskej Bystrici zn. 4T/61/1996 bol vydaný z cudziny len na výkon trestu odňatia slobody..“.

Pokiaľ ide o uplatnený dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolací súd konštatuje, že súdy pri svojom rozhodnutí prihliadli len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní (verejnom zasadnutí) a opierali sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní (verejnom zasadnutí) vykonané.

Skutočnosti nezodpovedá ani tvrdenie dovolateľa o nezabezpečení dodatočného súhlasu na jeho trestné stíhanie v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 2T/29/2008 a o neudelení dodatočného súhlasu dožiadaného štátu na trestné stíhanie. Zo zápisnice spísanej na Okresnom súde Nové Zámky 18. decembra 2008 (č.l. 300-

301) vyplýva, že obvinený bol informovaný o postupe okresného súdu, ktorý 30. septembra 2008 požiadal Štátnu prokuratúru pri Vyššom krajskom súde vo Frankfurte nad Mohanom o udelenie dodatočného súhlasu na trestné stíhanie v zmysle § 496 ods. 2 písm. c/ Tr. por., pričom táto žiadosť bola obvinenému v plnom znení prečítaná a bola mu daná možnosť, aby sa k tejto žiadosti vyjadril (prečítaná na hlavnom pojednávaní č.l. 344).

Ďalej je potrebné v tomto smere uviesť, že na hlavnom pojednávaní konanom 07. apríla 2009 na Okresnom súde Nové Zámky, na ktorom sa zúčastnil aj obvinený, bol preklad prípisu Štátnej prokuratúry pri Vyššom krajskom súde Frankfurt nad Mohanom (sp. zn. 2 AusLA 186/08) v zmysle § 269 Tr. por. prečítaný. Z tejto listiny je zrejmé, že dožiadaný štát povoľuje dodatočne vydanie stíhanej osoby z Nemecka do Slovenskej republiky na stíhanie pre trestné činy menované v dožiadaní o povolenie rozšírenia trestného stíhania Okresného súdu Nové Zámky z 30. septembra 2008 (335-336).

Posudzujúc posledný obvineným uvádzaný dovolací dôvod je zrejmé, že z obsahu dovolania vôbec nevyplýva, v čom vidí naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Pre úplnosť Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že je viazaný zisteným skutkovým stavom veci, tak ako ho ustálili súdy nižšej inštancie, pretože podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. môže byť dovolacím dôvodom skutočnosť, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom však správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci takto vymedzeného dovolacieho dôvodu je možné účinne namietať právne vady, ale nie je možné účinne namietať vady skutkové, t.j. nie je prípustné namietať, že skutok tak ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych väd, ale nie je určené na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať a korigovať len súd odvolací (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy,

bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať.

V prípade právneho posúdenia zistených skutkov Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že súd prvého stupňa správne právne kvalifikoval konanie obvineného v bode 1./ ako trestný čin násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a ods. 1, ods. 2 Tr. zák., trestný čin obmedzovania osobnej slobody podľa § 231 ods. 1 Tr. zák. a trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., v bode 2./ ako trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 2, písm. a/ Tr. zák. a trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 238 ods. 1 Tr. zák. a v bode 3./ ako trestný čin úverového podvodu podľa § 250a ods. 1 Tr. zák.

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ a písm. i/ Tr. por., dovolací súd musel dovolanie obvineného T. D. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 27. júla 2010

**JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková